
Пам'яті Олександра Геннадійовича Мурашина

18 грудня 2016 р. на 56-му році пішов із життя видатний вчений-правознавець у галузі теорії та історії держави і права, проблем представницької та безпосередньої демократії, реформування правової системи України, дослідник і викладач, талановитий педагог, доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії правових наук України, заслужений юрист України, завідувач кафедри теорії права і міжнародної інформації Інституту права та суспільних відносин Університету «Україна» **Олександр Геннадійович Мурашин**.

Народився 28 лютого 1961 р. у м. Києві. У 1982 р. закінчив юридичний факультет Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка, де залишився навчатися в аспірантурі. У 1985–1989 рр. працював викладачем кафедри державно-правових дисциплін Київської школи МВС; 1989–2006 рр. – старшим викладачем, доцентом, професором кафедри теорії держави і права Української академії внутрішніх справ (нині – Національна академія внутрішніх справ). У 2007–2008 рр. – начальник Навчально-наукового інституту підготовки управлінського персоналу ОВС Академії управління МВС. З 2008 р. працював в Університеті «Україна» професором кафедри теорії та історії держави і права. У 2009–2010 рр. обіймав посаду директора Інституту права та суспільних відносин цього Універси-

тету. З 2010 р. був завідувачем кафедри теорії права і міжнародної інформації Інституту права та суспільних відносин Університету «Україна».

У 1985 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему: «Безпосередня демократія: функції та механізм дії» (спеціальність 12.00.01). Звання доцента присвоєно в 1994 р. У 2001 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему: «Акти прямого народовладдя у правовій системі» (спеціальність 12.00.01). Вчене звання професора присвоєно 2003 р. Обраний членом-кореспондентом Національної академії правових наук України у 2010 р. Дійсний член Міжнародної академії інформатизації (2006).

Опублікував понад 150 наукових праць, серед яких: «Загальна теорія держави та права» (у співавт., 2009), «Теорія держави та права» (у співавт., 2006), «Загальна теорія права» (у співавт., 2004), «Непосредственное народовластие в системе социалистического самоуправления народа» (1989), «Проблеми нормотворчої діяльності в органах внутрішніх справ України» (2010), «Взаємозв'язок наукових досліджень та навчального процесу у юридичних вищих навчальних закладах» (2010), «Сучасний стан юридичної науки» (2008), «Страйки: критерії класифікації та види» (2002),

«Словник термінів і визначень з курсу “Загальна теорія держави і права”» (у співавт., 1993), «Трансформація правової системи України: євроінтеграційний вимір» (у співавт., 2011), «Поняття правової системи України у контексті антагональної взаємозалежності правової держави і громадянського суспільства в сучасних умовах трансформації» (у співавт., 2012), «Контамінація раціонального та ірраціонального в методології правознавства» (у співавт., 2013). Під його керівництвом захищено 2 докторські та понад 15 кандидатських дисертацій.

Був членом редколегії наукового видання «Вісник Академії управління МВС». Брав участь у складі робочої групи Верховної Ради України з розробки низки проектів законів України – «Про загальноукраїнський та місцевий референдум», «Про порядок вирішення

колективних трудових спорів (конфліктів)» та ін. Суддя третейського суду постійно діючого третейського суду при ВГО «Розвиток людини».

Пішла з життя надзвичайно доброзичлива і чуйна людина, яскрава особистість, яка завжди надихала колег власними ідеями та вчинками. У цю скорботну годину висловлюємо глибоке співчуття рідним, близьким Олександра Геннадійовича. Світла пам'ять про видатного вченого, педагога, людину широкої душі буде завжди жити в серцях колег, учнів, друзів, усіх тих, хто його знав і працював із ним.

Президія Національної академії правових наук України та редакційна колегія «Вісника Національної академії правових наук України» глибоко сумують з приводу тяжкої втрати – смерті **Олександра Геннадійовича Мурашина**.